

[Karen Højte Jensen]

Ud over de mange konkrete forslag til at forbedre integrationen af indvandrere indeholder redegørelsen også en god beskrivelse af de gældende forhold, og det kan være nyttigt nok.

Det bærende element i indvandrerpolitikken er og bliver, at alle, der lovligt opholder sig i Danmark, har lige ret og således skal behandles lige af vore myndigheder. Pligter og rettigheder skal gå hånd i hånd, således som de gør det for danskere. Det betyder, at indvandrernes forhold behandles af de samme myndigheder, som behandler danske statsborgeres tilsvarende forhold. Den bagved liggende filosofi for dette er, at man ved at behandle danskere og indvandrere ens skaber lige muligheder for alle. Formålet med ethvert initiativ er og skal fortsat være integration, væk fra isolering i samfundet set i bredeste forstand.

Ansvar for integrationen ligger først og fremmest i kommunerne. Her har man også de bedste muligheder for at tilrettelægge den ud fra et lokalt kendskab til problemer og behov. Der er allerede gjort meget, men det varierer selvfølgelig noget fra kommune til kommune, og der er behov for, at der i Folketinget tages en række konkrete initiativer for at forbedre integrationsindsatsen. Regeringen har i sin redegørelse fremlagt en række konkrete forslag, og også større frihed til kommunerne vil fremme resultaterne.

Socialministerens forslag om, at Dansk Flygtningehjælp kan overlade integrationsarbejdet til kommunerne, tidligere end det sker i dag, er et godt skridt i den rigtige retning. Men det er væsentligt at understrege, at en vigtig forudsætning, ja, en afgørende forudsætning for, at integrationen lykkes bedre, er, at indvandrere og flygtninge selv tager et ansvar for denne proces. Vi må kræve, at de selv er aktive.

Det overordnede mål er at sætte den enkelte i stand til at klare sig selv i det danske samfund. Nøgleordene må være hjælp til selvhjælp og forstærkede krav til egen indsats. Det er jo også det, der er nøgleordene i indsatsen over for danskere.

Lad mig yderligere fremhæve nødvendigheden af, at udlændingene på nogle områder må opgive deres kulturtræk og leve efter de normer, der gælder i det danske samfund, men der skal selvfølgelig fortsat være plads til, at de kan bevare deres egne traditioner på en række områder, og det må danskerne selvsagt acceptere.

Der er generelt behov for at få en bedre koordinering og gennemskuelighed i de mange forskellige tilbud, der allerede eksisterer, og der er også, som regeringen lægger op til, behov for at styrke indsatsen på en række områder. Ligesom vi i andre sammenhænge taler om at nedbryde sektorgrænserne, er det naturligvis også vigtigt i denne sammenhæng for at fremme resultatet.

Det væsentligste og mest afgørende element for en vellykket integration er, at udlændingene kan det danske sprog. Vi kan ikke acceptere, at nye generationer vokser op uden at kunne klare dansk. Derfor må indsatsen i førskolealderen styrkes, og det kan som påpeget af regeringen bl.a. ske ved, at børnene deltager i forskellige dagpasningstilbud, også hvor møderne deltager, således at de på den måde både får en sproglig og kulturel indlæring.

For så vidt angår folkeskolen mener vi, at tiden er inde til, at vi overlader det til kommunernes egen afgørelse, om der fortsat skal etableres modersmålsundervisning, eller om man ønsker at satse alle ressourcerne på danskundervisning. Hvis kommunerne ønsker indvandrerundervisning som valgfag, som foreslået af Socialdemokratiet, så kan kommunerne jo gøre det. Det er selvfølgelig også vigtigt, at vi kræver, at lærerne i modersmålsundervisningen behersker det danske sprog.

Også de voksnes undervisning i dansk sprog, dansk kultur og samfundsforhold må sikres. Regeringen lægger op til at øge amternes muligheder for at forbedre indsatsen ved at give amterne større frihed til at entrere med andre initiativtagere end Dansk Flygtningehjælp og oplysningsforbundene. Det vil give bedre fleksibilitet og mere relevante beskæftigelsesfremmende tilbud.

Vi har hæftet os ved, at kulturministeren vil udsende en vejledning til amtskommunerne vedrørende dette område. Det er vigtigt, at der dannes bro mellem sprogundervisningen og samfundets almindelige og særlige uddannelsstilbud, en bedre koordinering er vigtig. Sproglig undervisning og faglig opkvalificering er to sider af samme sag i indsatsen for at give indvandrere og flygtninge fodfæste på arbejdsmarkedet. Der må sættes på en ligestilling af indvandrere og flygtninge i forhold til AMU-kurser og AF's særlige tilbud, ligesom vejlednings- og uddannelsesindsatsen må forbedres.